

Ellinger: Under Korndebatten nu har der været talt om og med Rette, at Rigsdagen var sat saa temmelig ud af Spillet. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det forekommer mig, Rigsdagen i saa Henseende selv bærer Skylden. Da vi for halvandet Aar siden havde den store Korn-debat, stillede mit Parti Forslag om, at der skulde nedsættes en parlamentarisk Kommission, Medlemmer af begge Ting skulde følge Udviklingen af de økonomiske Forhold her i Landet, men dels satte den højtærede Indenrigsminister sig herimod, fordi det efter hans Mening vilde hemme Afgørelsernes Hurtighed, og dels fandt Tanken ikke Tilslutning i de andre Partier, hvilket jeg nu beklager, og som det nu synes man ogsaa fra andre Sider beklager, men man gav os den Gang ikke den Støtte, som var nødvendig, for at dette Forslag skulde kunne gennemføres.

For øvrigt skal jeg kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Præstø (Stauning), ikke i Anledning af, hvad han nylig sagde, men i Anledning af Udtalelser, han fremsatte forleden, idet han henstillede til den højtærede Indenrigsminister at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være betimeligt, at ogsaa Frederiksberg Kommune gik op i Københavns Kommune. Jeg vil tage bestemt Afstand fra, at saadanne Overvejelser skulde kunne kaldes betimelige. Det kan aldrig være betimeligt at ville prøve paa at tvinge Landets næststørste Kommune til at opgive sin Selvstændighed. Det er i Virkeligheden at ligne ved, at en Stormagt — og det kan man vel kalde København i dette Forhold — vil inkorporere en mindre Magt, fordi det er denne Stormagt behageligt. Det vilde være et Slag i Ansigtet paa al Selvbestemmelsesret, og Selvbestemmelsesretten er dog noget, der, naar det passer, sættes i Højsædet. Mig forekommer slikt at være en Røverpolitik. Det kan tværtimod være til overmaade gensidig Gavn for de to Kommuner, at man har saadanne to store Kommuner som København og Frederiksberg i Nærheden af hinanden. Det kan være til gensidig Gavn, at de bevarer deres Selvstændighed. En anden Ting er det, at det i forskellige Forhold kan være heldigt, at der finder et Samarbejde Sted, ja, at der maaske endog bliver legaliseret en vis Form for Samarbejde paa visse Omraader. Men at det skulde være betimeligt, at den store Kommune knuser den mindre, maa jeg tage bestemt Afstand fra, og det antager jeg ogsaa, det ærede Medlem fra Frederiks-

værk (Niels Petersen) vilde gøre, om han skulde udtale sig om denne Sag.

Fraenkel: Da det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) nu sidst talte, afgav han Forsikring om, at han vilde Hæren vel, og jeg fik det Indtryk, at det var ment. Men naar det er Tilfældet, var denne Erklæring rigtignok meget nødvendig, for sidst, da det ærede Medlem talte, var jeg ikke sikker paa, at han mente Forsvaret det vel. Naar det ærede Medlem imidlertid mener Hæren det vel, synes jeg, han ikke skulde give sine Følelser Luft paa den Maade, han anvendte her. Jeg tror, at han saa, hvis han nærer nogen Frygt i en eller anden Retning, skulde samle bestemte Kendsgerninger, fremsætte dem og holde sig til dem, men saa lidt som muligt benytte Almindeligheder, der, naar de fremsættes saadan, som de fremsættes i hans første Foredrag, meget let faar Karakter af Insinuationer. Det er svært at tale om „Aand og Tone“ i Hæren, for Aand og Tone er noget meget flydende. Jeg kan træffe den Mand, der vil Hæren det vel, og som vil finde, at Aanden og Tonen i den bør være af en vis Art, som en anden Mand, der ogsaa vil Hæren det vel, finder helt forkastelig.

Nogle af de Eksempler, det ærede Medlem nævnedes, kan ved nærmere Betragtning ikke holde Stik, og andre af dem burde have opfordret det ærede Medlem til en Undersøgelse, før han fremsatte dem. Naar det ærede Medlem f. Eks. sagde, at der stilles 2 Gange til Parade med Fordring om, at Knapperne skal være pudsede, og føjer til, at de skal være pudsede med Staal, saa ved enhver Mand der har været Soldat, at det kan ikke være rigtigt, for Staalet maa kun anvendes paa Knapperne af og til. Vilde man anvende Staalet 2 Gange om Dagen paa Knapperne, var de Knapper snart færdige, saa var der ikke noget tilbage af dem efter kort Tids Forløb. Og saaledes ønsker Hærbestyrelsen heller ikke Staalet anvendt. En Gang imellem faar Knapperne Staalet, men for Resten faar de andre, mildere Pudsemidler. Og naar det ærede Medlem anfører, at man ved Øvelser med Villie bruger den Fremgangsmaade, at naar man kommer til en Pyntet Smaddersted paa Vejen, kommanderer man Løb, for at Folkene kan blive til smudset saa meget som muligt, vil jeg sige, at har det ærede Medlem saadanne faktiske Eksempler paa Haanden, bør han gøre den højtærede Minister delagtig i sin